

WŁADYSŁAW BURAWSKI

Strz. Władysław Burawski, zamieszkały we wsi Huta Plebańska, pow. kostopolski, rolnik.

Po wkroczeniu wojsk bolszewickich 2 grudnia 1939 r. wieczorem przybyło do mnie dwóch sowieckich milicjantów w celu przeprowadzenia rewizji (w poszukiwaniu broni), której dokonali. Broń znaleźli i mnie zaaresztowali. Doprowadzili do posterunku sowieckiego i tam przeprowadzili ścisłe badanie, a wszystkie moje zeznania zaprotokołowali.

Po przeprowadzeniu dochodzenia milicja mnie nie zwolniła, a przyłączyła mnie do innych aresztowanych i odwiozła do miasta powiatowego Kostopol, tam osadziła mnie w więzieniu.

W Kostopolu wołali mnie do dalszego badania. Milicji rozchodziło się o większe ilości broni, a mianowicie podejrzewali mnie o różne rzeczy, z powodu, że u mnie mieszkał posterunkowy Policji Państwowej Kazimierz Zalewski. W związku z posterunkowym badano mnie kilkakrotnie.

Po ukończeniu dochodzenia [przedstawiono] mi akt oskarżenia i oddano mnie pod sąd. 23 lutego 1940 r. sąd sowiecki w Kostopolu wytoczył mi karną sprawę i w toku sprawy zasądzono mnie na trzy lata więzienia.

Z więzienia w Kostopolu wywieziono mnie jako więźnia do Rosji, do Karelo-Fińskiej SRR, miasto Pitkiaranta. Tam pracowałem przy budowie łagru i w przemyśle drzewnym, i poza frontem sowieckim.

W lutym 1942 r. zwolnili mnie na podstawie amnestii. Po zwolnieniu zgłosiłem się do polskiej placówki w Arysie, skąd skierowano mnie i przyłączono do transportu do Krasnowodsku.

W Krasnowodsku przekroczyłem granicę sowiecko-perską i zgłosiłem się do komisji poborowej w Teheranie, która uznała mnie za zdolnego i skierowała do specjalnej kompanii wartowniczej w Teheranie.

Miejsce postoju, 8 marca 1943 r.